

efter Hovedligningens Affattelse, ere tilflyttede Communen. Hvorledes maa jeg nu her anvende de Ord: „Ophold af kortere Varighed end 4 Maanedes i Skatteaaret kommer ikke i Betragtning“, der i Forbindelse med Forbringen om „Tilflytning“ synes at indeholde den almindelige Regel? De Herrer ville let see Spørgsmaalets praktiske Betydning. Dersom jeg f. Ex. ligger paa Landet paa Møen i 6 Uger, hvorledes er jeg saa stillet ligeoverfor Reglen om Tillægsbetingingen i § 23? Seg kan ikke see rettere, end at den ligefremme Betydning af Ordene maa være den, at da jeg ikke kan siges at være tilflyttet Communen. — thi dette gjælder kun dem, der slet ikke have nogen fast Bopæl andetsteds — men derimod blot midlertidigt ligger paa Landet, kan jeg ikke sættes paa Tillægsfortegnelsen. Har det nu været Meningen, eller hvorledes tænker man sig hele Forholdet ordnet, thi det er jo et Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket der har været ikke saa Vanstueligheder. Man vil jo erindre de Bestemmelser, der fandtes i det oprindelige Udkast. Nu er der kommet andre Bestemmelser istedet, men det forekommer mig, at de have det tilfælles med Bestemmelserne i Indkomstskatloven af 1861, at de efterlade nogen Tvivl, netop fordi man har villet røre ved nogle enkelte Punkter, uden at man har faaet det hele Forhold ganske bestemt klaret. — Der er ved § 25 af flere ærede Medlemmer stillet et Forslag under Nr. 16, der gaaer ud paa, at der istedetfor Ordet „Forsaldstid“ i 16de Linie skal sættes: „Udløbet af den Maaned, hvori Indtægningen skal finde Steb.“ Det er et reent praktisk Spørgsmaal, om jeg saa maa sige, naar man kun seer, hvad Tælen er om. Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, seer jeg ikke rettere, end at, da Skattebidraget kan kræves i Løbet af Maanedes, er Forsaldstiden den 1ste i Maanedes. Vil man have, at Fristen først skal regnes fra den sidste i Maanedes, skal jeg være villig til deri at følge de Herrer og Ministeren. Det er et Punkt, jeg synes man let maa kunne komme ud af, og jeg

har kun villet gjøre opmærksom paa, hvad det vil sige, nemlig, at i første Tilfælde er Forsaldstiden den 1ste, og at i sidste Tilfælde er Tælen om 6 Uger efter den sidste i Maanedes. — Ved § 25 skal jeg ogsaa henstille en Bemærkning til den høitærede Ministers Overveelse, nemlig om det ikke tager sig besynderligt ud, at der ikke er sagt det Mindste om vedkommende Yderes Forpligtelse med Hensyn til Naturalbidraget. Have Yderne ikke et billigt Krav paa, at det paa en eller anden Maade betegnes, hvorledes de der skulle være stillede? Jeg indseer overmaade godt, at der ikke kan gives nogen i det Enkelte gaaende skarp Regel, at der ikke kan være Tale om Indbetaling i visse Terminer, end sige en Magasinering. Men er det dog ikke paasigende, at der ikke er sagt det Mindste, der paa den ene Side viser Raadets Ret og paa den anden Side Yderens Forpligtelse? Dette skal jeg ganske henstille til den høitærede Minister. — Ved § 26 c. har jeg en Bemærkning at gjøre, som ligger mig mere paa Sinde. Det er, om det virkelig er ønskeligt, at der saaledes med Amtsraadets Samtykke kan ydes Betaling til selve Sogneraadets Medlemmer. Jeg forstaaer overmaade godt og finder det hensigtsmæssigt, at der kan ydes Betaling til Formandens Medhjælp, og ligeledes, at der, dersom der paalægges nogen af Communens Beboere udenfor Sogneraadet et eller andet Arbejde, da derfor kan gives noget Bederlag; men jeg henstiller til de Herrer og til Ministeren, om det ikke er urigtigt i Loven at aabne en saadan Afgang for Sogneraadet til — ganske vist med Amtsraadets Samtykke — at kunne give dets egne Medlemmer Betaling for communale Arbejders Udførelse. Det forekommer mig, at det Bederlag, der skal gives, maatte langt hellere gives til Nogen, der er udenfor, end til selve Medlemmerne af Sogneraadet, og saaledes som det staaer her, kan jeg ikke see rettere, end at det ligger indenfor Ordene, at dette kan see. Jeg seer langt hellere, at Formandens Medhjælp faaer Betaling, end at Formanden selv faaer Betaling som For-